

Overvejelse, hvor stort det Bidrag skulde være, som Staten fremtidig skulde yde til Aandssvageanstalterne, idet det vel er en Selvfølge, at Overflyttelsen af disse Anstalter til Jylland og Driften derovre vil blive en Del kostbarere end den, der har været praktiseret her inde ved Kjøbenhavn.

Naar den højtærede Minister gav Oplysning om, hvorledes det var gaaet med Byggearbejderne ovre ved Bregninge, saa slog det mig, at Ministeren sagde, at der jo byggedes for Statskassens Regning. Saaledes har jeg ikke opfattet Situationen. Anstalterne ere og vedblive at være en selvejende Institution, men Statskassen har ydet et Laan af 1,250,000 Kr. Hvorledes Anstalternes Bestyrelse kommer ud af det med det, mener jeg egentlig, at det kan den ærede Minister ikke være ansvarlig for og heller ikke direkte øve nogen Indflydelse paa, thi Situationen er, som sagt, den, at Anstalterne ejes af dem selv, og Staten har kun tilskudt en første Prioritet af dette ret betydelige Beløb, der selvfølgelig ikke kan gøres højere nndtagen ved en ny Lov. Jeg vilde ønske, at det maa lykkes trods de Vanskeligheder, der synes at være til Stede, at man nøjes med dette Beløb, thi Anstalterne selv ville ikke kunne yde noget væsentligt Bidrag til Opførelse af de ny Bygninger, men det er saa ofte her i Verden Tilfældet, at man maa slaa af paa sine Ønsker, og naar der ikke bliver Raad til at faa alt det udført, som man maatte ønske, saa faar man vente dermed til bedre Tider. Jeg vil lige over for den ærede Ministers Udtalelser tillade mig at fremhæve som min Anskuelse, at det er ikke Staten, der bygger Anstalterne, det er Professor Keller og Bestyrelsen af de Kellerske Anstalter, der bygge dem, med Understøttelse af Statsmidler til det Beløb, som er bevilget ved Loven af 1898.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg har maaske ikke udtrykt mig ganske klart, da jeg talte om de Alumner, man havde for halv Betaling. Forholdet er det, at der paa Anstalterne findes saa mange Alumner, at det Tilskud, som Staten yder, ikke slaar til til at dække den halve Betaling for dem, der ere der. Det er altsaa saaledes, at medens Reglen er den, at for hver enkelt Alumnus, der er, betaler Staten Halvdelen og Kommunerne og de private den anden Halvdel, saa findes der en Del Alumner, for hvem Staten intet betaler, der findes paa Gamle Bakkehus og Fbberødgaard i

alt for Tiden 83 Alumner, for hvem der ikke gives Statstilskud, og, som jeg antydede, er det en Vej, man vilde kunne gaa, at give Statstilskud for disse Alumner. Jeg skal tilføje, at det laa nær for mig at antyde det, da det kom frem under Forhandlingen i det andet Ting. Det viste sig da, det blev i alt Fald udtalt fra en Side, at der var Tilbøjelighed til hellere at lade Staten forøge sit Tilskud af 265,000 Kr., for at der kunde finde Nedsættelser Sted for de fattige Folk, hvis Børn ere der. Det er jo en Sag, hvorom der kan forhandles videre. Hvis jeg har brugt det Udtryk, at der blev bygget for Statens Regning, maa jeg sige, at det er om ikke en Fejltagelse, saa dog et uheldigt Ord; jeg ved meget godt, at det ikke er for Statens Regning, der bygges, men at det er en selvejende Institution, de Kellerske Anstalter, som bygge, og at den er bleven sat i Stand dertil ved et Laan, Staten har ydet.

Oct. Hansen: Som Oppositionens Medlem af Udvalget vil jeg dog tillade mig at sige et Par Ord, forinden denne Sag slutter, da jeg ellers frygter for, at man skulde blive alt for forundret over at se et Statsregnskab passere Rigsdagen og Landstinget, uden at der blev sagt et eneste Ord derom fra Oppositionens Side. Sagen har sin naturlige Forklaring deri, at det Statsregnskab, vi have til Behandling, og som Statsrevisorerne have behandlet, i Virkeligheden er et idealt Statsregnskab. Der er Finanslov, der er Tillægsbevillingslov, og der er et Statsregnskab, der svarer saa fortræffeligt dertil, at Statsrevisorerne aabenbart have maattet bryde deres Hoveder overmaade meget for at finde noget at bemærke. Det samme har været Tilfældet i Udvalget. Vi have kun kunnet tiltræde de enkelte og faa Bemærkninger, som Statsrevisorerne have gjort, og naar de højtærede Ministre faa Ordet, tiltræde de ogsaa de Bemærkninger, Udvalget har gjort, saa vi ere alle sammen saa herlig enige om Statsregnskabet over disse mange Milioner, at der levnes god Tid til, at Ordføreren (Koch) og Kultusministeren kunne faa en lille Diskussion om Idioterne, eller, som de nu hedde Alumnerne eller Asylisterne. Jeg siger, det er saa overmaade glædeligt, thi saaledes burde det jo være hvert Aar. Finansloven og Statsregnskabet burde være et neutralt Gebet. Naar Regeringen og Rigsdagen ere blevne enige om en Finanslov og om en Tillægsbevillingslov, er Fremlæggelsen af Statsregnskabet ikke andet